

„Żołnierze” Brylla

Tworzywem literackim są tu dzieje 33 pułku piechoty sformowanego rozkazem Dowódcy II Armii Wojska Polskiego z dnia 22 sierpnia 1944 roku. Pierwowzorem — poetyckie widowisko Ernesta Brylla nadane przez radio i telewizję. Opowieść o żołnierskich losach, o chwilach oczekiwania na walkę i pierwszych spotkaniach ze śmiercią — ma w sobie, to pewne, duży ładunek prostoty, a więcej nawet — wzruszającej prawdy. Przynajmniej w tej wersji, w jakiej pokazano nam to w TV.

Tu, w Teatrze — niewiele się z tego sprawdza. Inscenizacja Olgi Koszutskiej odebrała „Żołnierzom” wszystko, co jest w nich autentyczne, co wywodzi się z ludowego pnia nie tylko naszego narodu, ale także naszej poezji i poezji Brylla. Szkoda.

(M. K.)

Teatr Ziemi Mazowieckiej. Ernest Bryll: „Żołnierze”. Reżyseria i opracowanie tekstu Olga Koszutska, scenografia: Iwona Zaborowska, muzyka: Edward Pałasz, przygotowanie wokalne: Romana Krebsówna i Czesław Ziembicki.